

Általános bevezetés a három fő ideológia-típushoz

Müller Andor¹

A három nagy ideológiai irányzat Európában a felvilágosodás környékén, majd azt követően kialakulásuk sorrendjében: a konzervativizmus, a liberalizmus és a kommunizmus. Ezek mind meghatározott érdekek mentén fogalmazódtak meg, más-más értékfókusszal és gazdasági modellel. A történelmi fejlődés során azonban az átalakuló környezet mindig újabb érdekeket generál, és az újabb kihívásoknak megfelelően átrajzolódnak a már említett ideológiai típusok is. Magyarország globális kitettsége a XX. század közepétől a XXI. század húszas éveinek elejéig rendkívül nagy változáson esett át.

Most ezt a folyamatot vizsgáljuk meg kitekintésekkel tarkítva: 1.) a kommunizmus álomszerű mintaképei Engels bemutatásában és a nagy társadalmi átalakítás megvalósításának valóságos csődjé 2.) a Locke-i liberalizmus átcsapása nyugaton neoliberais hegemon hálózattá és világbirodalmi érdekek mentén összefogásuk a neokommunistákkal – Magyarországon is –, valamint 3.) az előzőek erős támadása elleni védekezésként a konzervativizmus átformálódása nemzeti identitássá és képviselt formájában nemzeti öntudattá a patrióta népszuverenitás védelmében. Így lett a XXI. század második évtizedének legelején a magyar nemzeti kormány a klaszterikus liberális demokraciáfelfogás egyik utolsó védelmezője Európában, valamint a nemzeti érdek alapú, multivektorális – azaz többirányú – külpolitika képviselője, mely a világgazdasági összeköttetésekben, a konnektivitásban érdekelt.

Ezek után kiegészítésként gyakorlati példák is lesznek, majd egy kibékítő jellegű tanulmány.

Eme általános bevezetés azért hosszabb, mert egyrészt az előszót követő általános bevezetés kategóriája szabadabb szóhasználatot tesz lehetővé mint a főszöveg, valamint, mert itt együtt kezeljük a különböző ideológiákat, egymásra való reflexióik megemlékezésével – így itt most nagy vonalakban több minden sorra kerül.

I.

A társadalomfilozófiai kritikák nagyon közel állnak a társadalomszociológiai leírásokhoz – ez esetben a politikai és ideológiai viszonyokat domborítjuk ki. Az ideológiai identitástípusok változásainak érdekessé tétele érdekében spoilerezzünk kicsit:

1.) A kommunizmus (a tőke-munka viszonyának vizsgálata a bőséges közös javak hamisnak bizonyult ígéretével) a neokommunizmus irányzataivá változott. Az USA-ban a Woke, mint a régi elnyomók leszármazottai, a „privilegiumokkal” rendelkező fehérek elleni „öntudatra-ébredés”, akár erőszakos tüntetésekkel, felkelésekkel, forradalom-kísérletekkel; a *cancel culture*, mint a megtagadandók elhallgattatása, eltörlés-kultúrája; az erősen zöld irányzatok, akár erőszakos figyelemfelkeltő rombolásokkal tarkítva stb.

2.) A Locke-i liberalizmus (alapvető szabadságjogok biztosítása) neoliberalizmussá változott; hegemon világbirodalmi, föderalista céllal, rossz értelemben vett globalizmus, vulgáris profitmaximalizálás magánpénztőke hálózata – eszközközleői, lobbistái, aktivistái stb. – által, de

¹ NJE Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ munkatársa

progresszív, haladár álarc mögött, mely álca a kisebbség-védelmi jogokhoz kapcsolódik – például: LMBTQ+ (angolul bővítve: LGBTQIA+; *lesbian, gay, bisexual, transgender, queer or questioning, intersex, asexual, and more – for example pansexual and Two Spirit*²) és intézményesített megerősítése a Gender Studies által –, mely valójában a morális „jófejkedéssel” a figyelemelterelést³ szolgálja.

3.) A konzervativizmus (a hagyományos gazdasági-kulturális elit védelme) pedig az előbbi kettő erősödő nyomásával szemben (lokális forradalmak és világ-átrendeződés) az önrendelkezés szuverenista államfelfogásává változott, közelebről nemzeti identitássá, és képviselt formájában nemzeti öntudattá, a nemzeti értékek és hagyomány önfenntartása érdekében (furcsa módon ez „osztályfüggetlen”, de neveltetés alapú). A nemzeti érdek a XXI. századi formájában sokaspektusú filozófiával és harmonikus törekvésekkel bír, mivel egyszerre védi a klasszikus Locke-i szabadságjogokat, szociális intézményei stabilak, és büszke nemzeti hovatarozására, patrióta szemléletű. Ugyanakkor – például a magyar nemzeti öntudat – elismeri más népek ilyen irányú elköteleződését, és ezt tiszteletben tartja, mely a kölcsönös elismerés és bizalom bázisán állva, a hosszútávú kölcsönösen előnyös – *win-win* típusú – világgazdasági kereskedelem érték alapú előfeltétele, a békés típusú, pozitív előjelű globalizáció, vagyis az összeköttetés, konnektivitás érdekében, illetve jegyében képviseli a nemzet érdekeit.

Ez a magyarok részéről a nemzeti érdek alapú multivektorális külpolitikát jelenti, azaz több irányú politikát, a nagy blokkokat megnevezve: a nyugati és a keleti, vagy másként fogalmazva a globális északot és a globális keletet összekötő külpolitikát. Magyarország mindenkivel szívesen együttműködik: az USA által meghatározott katonai védelmi szövetségbe tartozik (NATO), az EU-val gazdasági közösségben vagyunk, kelettel – legfőként Kínával – a „*belt and road*” („övezet és út”) gazdasági együttműködésén dolgozunk, kereskedelmi útvonalakat építünk, a török világgal – vagyis a türk államokkal – pedig fontos energetikai egyezményeink vannak, és kiemelt tőkeexport – „kifektetési” – célországok is egyben. Ezeket pedig egyszerre kell képviselni.⁴

² <https://www.verywellmind.com/what-does-lgbtq-mean-5069804>, <https://en.wikipedia.org/wiki/LGBT> (Letöltés: 2023-11-23)

³ A figyelemelterelésről és „a rendszerrel szembeni energiák elcsatornázásáról” Schiffer András (ügyvéd, politikus, 2010 és 2016 között országgyűlési képviselő, a Lehet Más a Politika egyik alapítója) beszélt, aki hozzátette, hogy szerinte minden politikai oldal jelenleg – sőt szerinte már 15 éve – ezt csinálja az identitáspolitikával, a globalisták éppúgy (szerinte a „progresszív Woke-ok” által), mint a mai magyar nemzeti kormány a NER (Nemzeti Együttműködés Rendszere) által – ami szerinte a „nemzeti burzsoázia” –, míg Hont András (újságíró, publicista) szerint igen, de ez „a jelenség spontán is értelmezhető”, „természetes útkeresése az embereknek”, hogy identitáskérdésekkel foglalkoznak, mivel sok „támpont, fogódzó tűnik el”, „nincsenek osztályok, nációk, nincsenek vallások, lassan nincsenek nemek” – mindez szerinte globális jelenség, egyfelől „a szenvedő feministák”, másrészt a NER „ezen vannak kiakadva évtizedek óta”, vagyis a szexualitással kapcsolatos identitás-kérdéseken. (2023-11-07, ATV, „Öt”). Ez utóbbi azonban erősen leegyszerűsítő. Ezekről, vagyis a tradicionális identitás megszűnéséről már korábban értekeztem, például az otthonosság érzésének elvesztése és a nemzeti oldalnak fontos értékek kapcsán, mivel ezekre bal-liberális ösztönzés nyitottak (Müller, 2021 és 2022). Ezekre az értékekre, hagyománytisztelőre, illetve a sokszor hangoztatott „Isten-haza-család” hármasságra most is majd röviden kitérek. Vitájkukhoz csak annyit, hogy ez álláspontom szerint filozófiailag tisztázható kérdés, és a *Nemzeti identitás, mint fenomén – logikai tábla és példák* (Müller, 2021) megfogalmazása alkalmával érthetőségre, világosságra törekedtem, jelenleg pedig ezt folytatom az ideológiák harca kapcsán és átalakulásuk tárgyalásával. Máshol, az ideológiák közötti párbeszéd-ről szóló írásomban – *Az identitásviták csillapításának technikáiról, avagy az egyéni és/vagy közösségi szembenállások filozófiai igényű konfliktuskezeléséről* – pedig majd felvázolom a három hagyományos és az új ideológiai irányzatok fő preferenciáit.

⁴ Ezekről Orbán Balázs, a miniszterelnök politikai igazgatója beszélt (2023-11-19, Hír TV, Bayer Show)

II.

Ebben a kötetben úgy érvelünk, hogy a bemutatott problematikát úgymond körkörösén bővítjük, vagyis többször visszatérünk az eredeti kiindulóponthoz, és azt egyre inkább elmélyítjük. Most a második körben is ezt tesszük, a még részletesebb elemzéseket pedig majd a különálló tanulmányokban fejtjük ki.

A politika nagy általánosságban a hatalomról szól, reálpolitikai szempontból a hatalom megszerzéséről, birtoklásáról és megtartásáról, esetleg bizonyos szempontok szerinti kiterjesztéséről.

A 2023. november 29-én, 100 éves korában elhunyt realista geopolitikai stratégia Henry Kissinger kapcsán mondta Demkó Attila (író, biztonságpolitikai szakértő, az MMC geopolitikai műhely vezetője):

„Azért volt egy kulcsfigura, mert végtelenül realista volt. Megnézte a világot ahogy van, nem ahogy szeretné, hogy legyen, és a lehető legjobb lépéseket tett azért, hogy a nyugat, illetve az Egyesült Államok erejét maximalizálja. Ugye a fő lépése az volt, hogy a kínaiak felé nyitott, és ezzel egy erős szövetségest szerzett a Szovjetunió ellen, azaz a két legnagyobb szárazföldi hatalmat elválasztotta egymástól; és ami ma történik az mondhatnám, hogy az anti-Kissinger. Tehát amit Stoltenberg (NATO főtitkár) mondott az igaz, hogy Oroszország erősen közeledik Kína felé, de részben ez a nyugati politikának is az eredménye, tehát szorítjuk össze bizonyos értelemben Oroszországot és Kínát, amivel a világ két legnagyobb szárazföldi hatalma kerül közelebb egymáshoz, pedig nem kéne hogy így legyen. Ezt Kissinger megmutatta, hogy meg lehet ezt oldani, csak reálpolitika kell hozzá.

[riporter – Gantner Barnabás, külpolitikai szerkesztő]: Ez hiányzik akkor tulajdonképpen ma a nyugati politikusokból, illetve hogyha ezt fölmérik, akkor miért nem változtatnak és próbálják meg úgy, ahogyan Kissinger?

Demkó Attila: Azért nem, mert nem lehet; mert ma már van egy olyan politikai korrektség kultúrája [a nyugatnak], ma már van egy olyan erőteljes sajtószél, hogy a pragmatikus politizálásnak egyre kevesebb tere van. Tehát az erkölcsi, moralizáló politizálás van nyugaton: - Nem tárgyalunk ezzel! [a nyugat nevében beszélve] – kijelentettük 2022-ben, hogy nem tárgyalunk Oroszországgal. De [...] előbb-utóbb le kell ülnie a nyugatnak, illetve Ukrajnának Oroszországgal, nem fog ez másképp menni. Tehát az erkölcsi politizálás az bizonyos értelemben a realista kissingeri politizálásnak az ellentéte, pedig még morálisan sem vezet jó eredményekhez, hiszen, ha megnézzük, hogy az ukrajnai háború vélhetően hogy ér véget – még akkor is, ha Ukrajna meg tudja védeni magát, a szuverenitását, akkor is hihetetlen veszteségek lesznek ukrán oldalon, nyilván orosz oldalon is, de Oroszország az agresszor – nem azon gondolkodtunk [ismét e nyugat nevében beszélve], nem azért tettünk minden eszközzel, hogy elkerüljük a háborút vagy befejezzük mielőbb, mert nyilván Ukrajnának joga van egy ideális világban joga lenne a NATO-hoz meg az EU-hoz tartozni, csak a világ nem ideális; és Kissingernek a munkássága az pontosan azt mutatta meg, hogy az ideális világban gondolkodás az katasztrófához vezet, míg a realista gondolkodás elkerüli a katasztrófákat.” (Hír TV, Napindító, 2022-11-30)

A politikai hatalom megszerzése a kortárs liberális demokráciákban általában a szavazók tudatáért folytatott harcban dől el. Ezért fontos az, hogy a versenyző aspiránsok a szavazókhöz közelebbről szóljanak, olyan szavakat használjanak retorikailag kimunkált beszédekben, ami alapján a szavazásra jogosult polgárok könnyen be tudják azonosítani, hogy kikről mit mond a jelölt. A politikai kommunikációban tehát nem a tudományos értelemben pontos fogalmi defi-

niálás a lényeg, ezért a politikai ideológiák kapcsán is leegyszerűsítve kell fogalmazni, megcélozva és megtalálva a legszélesebb körű szavazóbázist. (Nem mellesleg fontos a rövidebb-hosszabb távú céltételezés, sőt a történelmi léptékű jövőkép, az úgynevezett „vízió” és az adott politikai karizmatikus ereje is, optimális esetben pedig az idealista értékalapú és egyben eredményes, praktikus és pragmatikus értelemben vett közszolgálat.)

Ezért használnak a politikusok narratíváikban régebbi, közérthető kifejezéseket.

1.) Konzervativizmusból nemzeti öntudat

Magyarországon a politikai paletta jobb-közép irányzata és holdudvara önmagát sokszor ideológiai szempontból konzervatívnak nevezi, pedig ezt inkább az USA republikánusai használják, míg Magyarországon igazából a nemzeti álláspontot értik rajta a szavazók. Politikai ellenfeleiket általában kommunistáknak, liberálisoknak, vagy éppen globalistáknak nevezik, holott utóbbinak van egy rossz értelemben vett, azaz negatív előjelű, leuraló jellegű változata (mely a neoliberalizmus profitéhes változata), és egy békés típusú, pozitív előjelű változata is, mely utóbbit ők is alkalmazzák a kölcsönös tiszteleten alapuló világkereskedelemben. Az ilyen típusú globalizmust az utóbbi időben a félreértések és megbélyegzések téves használatának elkerülése érdekében átnevezték konnektivitásnak.

Az általuk liberálisnak nevezet politikai irányzaton valójában a kortárs neoliberalizmust értik, és furcsa mód éppen a 2010 óta regnáló nemzeti kormány biztosítja a klasszikus, Locke-i értelemben vett szabadságjogokat, megtartva például a szólásszabadság pluralizmusát, szemben a nyugaton tapasztalható neoliberális média-hegemóniával, bizonyos értelemben öncenzúrával, sőt NGO-k (Non-governmental organization – „Civil szervezet”) általi diktátumokkal. Magyarországon például többek között Soros György ál-civil NGO szervezetei, alapítványai pénzelik⁵ a hangadó magyar ellenzéket, amit Gulyás Márton⁶ (ismert baloldali műsora: a „Partizán”) is megerősített, a fiatal ellenzéki aktivista Pankotai Lili⁷ pedig a következőképpen fogalmazott: „Akárhányszor tüntetés, vagy bármilyen megmozdulás történik, akkor mindig a TASZ⁸ az, akit föl hívunk”⁹. Még a közismerten ellenzéki médiafelület (*Telex*) is írt a civilnek mondott, de Sorosék által pénzelt szervezetek összefonódásáról: „»Nem érint jól minket, de nem drámai a helyzet« – komoly Soros-forrásoktól eshetnek el a magyar civil szervezetek” címmel¹⁰; (köztük

⁵ Az Open Society Foundations (OSF, Nyílt Társadalom Alapítványok) támogatásairól saját honlapjuk szerinti adatok 2022-ből: https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=21 (Letöltés: 2023-12-18)

⁶ https://hu.wikipedia.org/wiki/Guly%C3%A1s_M%C3%A1rton (Letöltés: 2023-12-18)

⁷ https://hu.wikipedia.org/wiki/Pankotai_Lili (Letöltés: 2023-12-18)

⁸ Az egymással szoros kapcsolatban lévő szervezetek felsorolását lásd saját honlapjukon: <https://tasz.hu/cikkek/tobb-civil-szervezettel-kozosen-utasitjuk-el-az-onkenyvedelmi-torvenyt-es-segitjuk-a-celba-vettek> (Letöltés: 2023-12-18) Néhányat kiemelten nevesítettek: Amnesty International Magyarország, K-Monitor, Magyar Helsinki Bizottság, Mérték Médiaelemző Műhely, Political Capital, Társaság a Szabadságjogokért, Transparency International Magyarország. Ezen az oldalon éppen a felálló Szuverenitásvédelmi Hivatal ellen tiltakoznak, mely a külföldi pénzek általi politikai befolyásolás ellen jött létre, a politikai botrányt a kormányközeli média „dollárbaloldal” néven emlegeti. Közülük mind szerepelnek az OSF honlapján, mint támogatott szervezetek, vagyis maga a TASZ is: https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=36; https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=24; https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=30; stb. (Letöltés: 2023-12-18)

⁹ Ezt mindketten saját maguk mondták, lásd: Politikai hobbista, Hír TV, 2023-12-16: <https://hirtv.hu/video/287603> (Letöltés: 2023-12-18)

¹⁰ <https://telex.hu/belfold/2023/08/14/nyilt-tarsadalom-alapitvanyok-soros-gyorgy-kivonul-europabol> (Letöltés: 2023-12-18)

elvétve találhatóak valóban civil egyesületek is, de többnyire csupán így nevezik e néhány évtizedes média-befolyásolási technikát).

De nyugaton sokkal nagyobb az NGO-k hatása mint Magyarországon, ugyanis erőteljesen befolyásolják a közmédia narratíváját is.

Nógrádi György biztonságpolitikai szakértő a következőt mondta (Napindító, Hír TV, 2023-12-11): „Nyugat-Európában a lakosság nem kapja meg a valós információkat. Én mindig elmondom, hogy reggeltől estig a német köztvét nézem, egyszerűen nincs meg az a mozgáster, ami még a magyar sajtóban is megvan.”

A politikai paletta jobb-közép oldaláról máig kommunistának neveznek több olyan irányzatot, melyek azonban már jócskán eltávolodtak a régi kommunizmustól, és „csupán” agresszivitásukban hasonlatosak a régi, rendszerváltás előtti magyar kommunistákhoz. A kommunisták nyugaton mára a klasszikus, nehéz sorsú munkásosztály ideiglenes eltűnésével sokarcú neokommunista irányzatokat hoztak létre, a régi vágású kommunisták pedig vagy már túl öregek az aktív szerepvállaláshoz, vagy ha vannak is ifjú kommunisták, azok vagy Marx és a többi nevesebb kommunista teoretikus követői, és a „kommunizmust” eszmeiségét, és/vagy a „létezett szocializmust” mentegető magyarázók Magyarországon is, de vannak olyanok is, akik más-hogyan nevezetik magukat (például: Antifa), és tevékenységük főként erőszakos akciókra „korlátozódik”. A kommunista/neokommunista szövegeket kihasználó neoliberaisokról, globalistákról, illetve a régi kommunisták ilyen típusú, de még mindig hataloméhes leszármazottairól majd később lesz szó.

2.) Liberalizmusból neoliberalizmus és globalista elit

A neoliberalisok szeretnek önmagukra „liberális”-ként hivatkozni, de az úgymond klasszikus, Locke-i liberális szabadságjogokhoz már szinte semmi közük, hiszen neoliberalis hegemoniát, egypólusú kvázi-diktatórikus globális hálózatot építettek fel helyette, befolyásolva a szavazók tudatát mindenféle médiaeszközökkel, és vetélytársaikat gazdasági nyomás alá helyezik, de nem rettennek vissza a katonai beavatkozásoktól sem.

A neoliberalisok önmagukat nem szeretik az inkább leleplező „neoliberalis” terminussal illetni, mivel az eredetileg a gazdasági világ profitéhes „hiénáit” jelölte (amit ők az USA-ban inkább áterhelnének a politikai ellenfeleikre és ezért az ilyen típusú konzervatívokat neo-konzervatívoknak nevezik), és innen vált a negatív előjelű, leuraló globális törekvésekkel karöltve a neoliberalizmus ideológiává. A neoliberalisok valódi hátterét a magánkézben lévő FED (az USA pénznyomdája – *The Federal Reserve Bank*) és a többi globális érdekelttségű pénzintézet, illetve gazdasági érdekszövetség adja (ezekről részletesen lásd: Müller, 2022), ezért őket lehet akár magánpénztőkéseknek is nevezni, megkülönböztetve az állami vagyontól és befolyásolási érdekektől. Mivel több mint száz éve az USA-ban van a fő bázisuk, ezért nevezhetjük őket USA-bázisú magánpénztőkéseknek is. Boros Imre közgazdász „nemzetközi magánpénz-főhatalomnak” nevezi ezt az elitet (lásd: Globál, Hír TV, 2023-12-03), mi pedig inkább a „magánpénztőke” szóösszetételt használjuk – amit majd még több jelzővel kiegészítünk –, mivel ez jól tükrözi, hogy a felhalmozott vagyon, vagyis a mérhetetlen tőkék alapja – mely egyben hatalmuk fő forrása is –, magával a pénzzel való foglalkozásból ered, vagyis főként a pénzen keresztüli manipulációs technikák használata által valósult meg – mint például a petrodollár kényszerítő ereje és nemzetközivé tétele által, melyhez már nem adtak aranyfedezetet (lásd erről bővebben: Müller, 2022), illetve az eszközközvetők adás-vételein keresztül.

A neoliberálisok saját megnevezésükre sokkal inkább kedvelik a különböző pozitívnak tetsző, morális felhangú álarcokat, és inkább a különböző ügyekkel azonosítják magukat, amikért éppen harcolnak, mint például a „Nyitott Társadalom” – melynek ideológusa Popper (1945/2001), cselekvő tanítványa pedig Soros György (lásd erről bővebben: Müller, 2022) –, annak sokirányú leágazásaival, és mindenféle divatos, *mainstream* kisebbség védelmével (mely szavazóik számára morális felsőbbrendűségként van tálalva). Leegyszerűsítve azt mondhatnánk, hogy a neoliberális globalista elit az ideológiákat ad-hoc jellegűvé, számukra alkalmas mozgalmakká változtatták, az ideológiák komolysága pedig számukra vicc tárgya lett, inkluzíve az ideológiák elhivatott képviselőivel egyetemben, akik nekik csupán bio-díszletek.

Elsődleges céljuk a nemzeti kormányok kezében lévő felügyelet leépítése (éjjeliőr-állammá, sőt bábkormányra silányításuk), szavazóbázisuk erodálása, az értékek és hagyományok – Isten, nemzet, hagyományos családmodell – leépítése által, mindez a kozmopolita emberkép jegyében. Magyarországon a neoliberálisok a politikai jobboldat (és jobbközepet) már a rendszerváltás óta előszeretettel bélyegzik meg mindenféle – önmaguk számára pozitív politikai kimeneletűnek látszó – negatív, degradáló jelzőkkel, mint például az antiszemitizmus, nácizmus, fasiszmus, mindegyikkel a II. világháború eseményeire és előkészületeire (például: az etnocentrizmus és a törzsiség stb. fogalmaival) utalva, de degradálják még a pozitív felhangú patriotizmust és lokál-patriotizmust is, illetve természetesen a protekcionizmust, a védővámokat, kivéve, ha ők kívánnak valakiket szankciókkal saját akaratuk végrehajtására kényszeríteni.

A neoliberálisok a „globalista” jelzőt elfogadják önmagukra, de nem említik meg, hogy ez egy leuraló, hegemon világbirodalmi törekvésű, azaz rossz értelemben vett globalizmus, mely jelenleg az USA-bázisú magánpénztőkések eszközközkezelőit (leegyszerűsítve: giga méretű globális céghálózatukat) gazdagítja, akik nyomást gyakorolnak az USA kormányára a „deep state”-en („mély állam”: lobbysták, bürokraták, funkcionáriusok) keresztül, majd az EU-ra, és utóbbit felhasználva közvetetten Magyarországra is (de akár közvetlenül, lásd: „guruló dollárok” botránya és „kultúra-átalakítási” kísérletek, amolyan „haladó”, progresszív demokrácia-exportként).

Boros Imre közgazdász röviden összefoglalta, hogy szerinte mi a „világbirodalmi globalisták”, vagy egyszerűsítve a „globalista elit” credo-ja (Hír TV, Globál, 2023-11-11): „A hasznot privatizáljuk, a költségeket (veszteségeket) államosítjuk”. Itt a patrioták hátrányára a globalisták nyernek, mely szembenállást Boros hangsúlyozta (Hír TV, Globál, 2023-11-25). Tehát a nemzetállamokkal, vagyis a polgárok adóiból fizettetik az államon keresztül az elengedhetetlenül szükségesként bemutatott céghálózatuk költségeit (fegyvergyártás, energiaipar, egészségügy, média-kontroll, technológiai innovációk, élelmiszeripar stb.) amiből túlarazással és egyéb trükkökkel búsán profitálnak. Kezdetekben még ők, vagyis a befolyásolók fizetik saját média- és lobby-költségeiket, de kis idő elteltével, ha befolyásolási erejük megnő egy adott országban és elér egy kritikus szintre (saját maguk oldalára állítva politikusokat, aktivistákat, stb.), akkor önmaguk költségeit is a befolyási övezetük alá eső országgal, nemzettel – adott esetben többszámban – fizettetik meg. Ha pedig a már befolyásolási övezetükbe tartozó államoknak nincsen rá pénze, kölcsönökbe hajszolják őket, nem törődve a hosszú távú eladósodás következményeivel; kissé átfoglalozva az eredetileg XV. Lajosnak tulajdonított – esetleg Madame de la Pompadour, vagy a népszáj szülte – híres mondását: utánuk az özönvíz.

Ráadásul a neoliberális globalista elitnek van egy olyan tulajdonsága is, hogy az ideológiákon élőködnek, mivel térben és időben mindig az adott érdekeiknek megfelelő ideológiát hirdetik, gerjesztik, használják. Boros Imre (közgazdász) mondta (Hír TV, Globál, 2023-11-25):

„Az ideákat nekünk kitalálják: a globalisták. Mindenféle „-izmus”: kommunizmus, liberalizmus, náciizmus, fasizmus. Ezek az ő találmányaik, saját érdekeik mentén. Mert ne gondoljuk, hogy a legszélsőségesebbet veszem itt, hogy: Hitlert nem ők találták fel azért, hogy a pénzt ki lehessen Németországból hozni, mert előtte nem lehetett. Megszerezték a német gazdaságot lényegében, de nem jött kifelé a pénz. Kellott valaki, aki ezt lehetővé teszi. Tehát az „-izmusok” ezzel kapcsolatosak. Következésképpen igen, mindig ideákhoz kell alkalmazkodni, mert az „-izmus” mögött megvan, hogy mit akarunk elvégezni abban az országban. A szuverén pedig azt mondja, hogy: »Na már elnézést, én döntöm el!«. Ugye korábban a király, most pedig szervezetileg mondjuk egy parlament meg egy kormány eldönti, hogy ebbe a felállásba „én” [mint nemzetállam] hogy működök másokkal együtt, a saját döntéseim, érdekeim mentén. Na hát ez a kettő mindig harcban van egymással. A birodalomszervezők le akarják bontani a szuverenisták építményeit, a szuverenisták meg akarják védeni.”

Az „élősködő” és „parazita” kifejezéseket Bogár László közgazdász használta (előbbit: Hír TV, Háború Ukrajnában, 2023-08-31, utóbbit: 2023-11-25-én, Hír TV, Globál) abban az értelemben, hogy a világbirodalmi globalista elit az erőforrásokat mindenhol gátlástalanul kiszippkázza.

„Értelemszerűen minden emberi közösségnek teljesen természetes törekvése az, hogy saját maga határozza meg azokat a feltételeket, amelyek mentén újrateregeti a saját életét. Ez egy abszolút természetes törekvés, csak az a világ amiben élünk, az egy birodalom-szerveződésű világ, ahol van, sőt hármass szerkezetű, mert még a birodalmakat is kinevezi egy legfelsőbb szintű hatalom [e 3. szinten, vagyis túl a globalista magánpénztörekvések és a nemzeti hatalom konfliktusán, talán már a cselekvő ágensek túlinteregetése és a spontán hálózatszerű szerveződés anonimitása működik, de *mint* birodalmi előre-meghatározottság-törekvés, predesztináltság-igény biztosan létezik] és értelemszerűen az pedig rá akarja kényszeríteni az egyes emberi közösségekre, a lokalitásokra; tehát a globalitás uralmi struktúrája a lokalitásokra annak az eszmerendszernek a következményeit próbálja áthárítani, amely eszmerendszer viszont – és ezt látjuk – egy teljesen lehetetlen irányba viszi az egész világot, tehát olyan mértékben parazita, az a berendezkedés [mármint a világbirodalmi globalista elit] fosztja ki a világot, fosztja ki a természeti erőforrásait, a belső természetének lelki, erkölcsi, szellemi erőforrásait, ami értelemszerűen tarthatatlan, és minden olyan lokalitás, amely a normalitáshoz szeretne visszatérni és berendezni saját életét, elemi erővel tiltakozik ez ellen.” (Hír TV, Globál, 2023-11-25).

De az erőforrások kiszippkázása kisebb-nagyobb mértékben jellemző minden szélsőséges ideológiára, mely terjeszkedni kíván, és van valamilyen politikai központja, és ez különösen igaz az orosz területek egyedülállóan gazdag természeti erőforrásaira, nyersanyagbázisára („Heartland”¹¹). Ezért is volt ez oly fontos Napóleonnak, majd Hitlernek, jelenleg pedig az USA bázisú parazita globalista magánpénztörekvéseknek. De ez ugyanilyen fontos az orosz központú Heartlandnak is saját peremvidéke kapcsán; ezt Magyarország is megtapasztalhatta a II. világháborút követő évtizedekben. A konfliktus kelet és nyugat között – mára globális dél és globális észak – geopolitikailag kódolt, hiszen az erőforrások szűkülnek, felhasználásukban nincsen kiegyezés. Minden ideológia, ha kizárólagos erőfölényre tesz szert, akkora a központi irányítás által a perifériát és minden számára elérhető lehetőséget kiaknázza.

¹¹ Az amerikaiak szerint „[...] a Hátszország (‘Heartland’), amely az Eurázsia-kontinens magja, és nagyjából megfeleltethető Oroszországnak és néhány volt szovjet köztársaságnak, csak a Peremvidék (‘Rimland’) feletti gazdaságföldrajzi és katonapolitikai ellenőrzés megvalósításával fékezhető meg.” <https://pestihirek.hu/spykman-vs-du-gin/> (Letöltés: 2023-12-10)

Mi most a világbirodalmi globalista elitről, a jelenleg USA-bázisú magánpénztökekről (intézményes pénzügyi szinten: FED – *The Federal Reserve Bank* – és társai, illetve kereskedelmi-gazdasági téren BlackRock és a többi gigantikus eszközekezők) nem „csupán” az erőforrások kiaknázóiként hivatkozunk, hanem ideológiák élősködőiként, parazitáiként beszélünk. Mondjunk pár példát, mely megmutatja, hogy mely ideológiákat hogyan használják ki, gerjesztik és propagálják úgy, hogy azok térben és időben mindig az éppen aktuális érdekeiknek megfelelőek legyenek. Mindez morális és erkölcsi paradoxon ahhoz képest, hogy ők maguk látszólag mindig morális és erkölcsi alapon politizálnak. Példák az ideológiák parazitáinak gyakorlati preferenciáira:

Ilyenek például 2020-tól az USA-ban a neokommunista *Woke, cancel-culture* (akik potenciális demokrata szavazók és kapóra jönnek a globalista elit számára), Európában a neoliberális szabadságjogok kisebbségvédő „túltolása” egészen a kiskorúak nemváltó műtéteig, és az illegális migránsok európai végcélú népvándorlásáig, valamint Ukrajnában a nacionalizmus szélsőségeinek preferálása, mivel a parazita globalisták proxy-háborújához elhivatott ukrajnai katonák kellene az éppen legyőzendő orosz ellenféllel szemben. Közben persze az orosz nyelv betiltása mellett más, például az ott lakó őshonos magyar kisebbség jogai is sérülnek, de azt járulékos veszteségként könyvelik el, mivel a kis államok és más országokban – a trianoni békediktátum miatt – élő magyar kisebbség érdektelen a parazita globalisták számára, az Ukrajnában élő magyaroknak kötelességük harcolni és tömegével meghalni katonaként a parazita globalisták nyereszkezdéseikért a jelenlegi katonai konfliktusban, ebben az embertelen háborúban, de az a parazita globalistáknak már nem jelent problémát, hogy az orosz nyelv betiltása mellett a magyarok is alig használhatják anyanyelvüket, hiszen még olyan terv is volt 2023 őszén, hogy a magyarok gyermekei nem használhatnák anyanyelvüket az iskolákban, sem az orvosnál, boltban, stb., csak otthon a négy fal között, bár néha felmerülnek erre vonatkozó „engedmények”, de azok kivitelezése a gyakorlatban már többször kétségesnek bizonyult, mivel a törvények mellett számolni kell a hétköznapi tapasztalható mindenféle megfélemlítéssel is. Ukrajna az EU-s csatlakozás előkészítése kapcsán el is fogadott egy megengedőbb nyelvtörvényt 2023 december elején, de mivel a törvényeket nem csak elfogadni, hanem azok érvényességét hosszútávon is biztosítani kell, ennek eredményességéről most még nem állíthatunk megalapozott véleményt, ugyanis 2015 óta a magyarok őshonos kisebbségi jogait mindig csak megnyirbálták, és mint láttuk, a magyarok számára kedvezőbb törvényeket könnyen vissza is lehet vonni. Ukrajna érdeke az, hogy a magyarok támogassák EU-s és NATO-csatlakozásukat, mivel pénzügyi szempontból szükségük van az EU-ra (mivel az USA pénzügyileg most már inkább kihátrálna a háború finanszírozásából, valamint az újjáépítést is az EU-val finanszíroztatnák, persze USA-bázisú cégek felügyelete alatt – ez is jó üzlet nekik) biztonsági szempontból pedig a többi NATO-tagállam bevonására van szükségük. Az USA proxy-háborújában csupán ezért lett hirtelen fontos a magyarok véleménye a parazita globalista elit számára, mert pénz kell nekik, és mindent elkövetnek, hogy a magyarok ne vétózzanak az EU tanácsában. Mint látható ezekből, pontosan ennyire – azaz semennyire sem – érdekli a parazita globalistákat a kisebbségek védelme, ha nem fűződik hozzá pénz-érdekük, csak akkor, hogyha gyengítve érzik céljaik megvalósíthatóságát.

A neoliberalizmus eredetileg a pénzre koncentrálni és az ideológiákat álarcként használja, hol preferenciaként, hol furkósbotként, de mindezt Janus-arcúan, álszenteskedve, kétszínűen, a ketős mérce alkalmazásával. Bár minden radikális ideológia, vallás és egyéb szellemi irányzat élősködik alattvalóin, magukon az ideológiákon rafináltan élősködő globalista „elit” csoportja ilyen szempontból joggal nevezhető parazita birodalmi magánpénztökekezőknek. Itt nem a kommunisták – és főként Marx – által hangoztatott iparosok és saját munkájukat áruba bocsátó

nincstelenek közötti ellentétről van szó, vagyis a „tőkés” kifejezést most nem a kapitalista, burzsoá iparosokra való utalásként használjuk, és nem is a gyarmatosítás korabeli eredeti tőkefelhalmozást értjük rajta, hanem azt, amikor maga a pénz és annak magánkézben lévő nyomtatása (az USA-ban a FED) általi hatalom elkezdett bekebelezni mindenféle céget, és befektetési alapokat, majd eszközközvetítőket hoztak létre, és kiépült egy pénzügyi trükkökön alapuló újfajta hálózat, melynek emberei sok szállal kötődnek egymáshoz, akár új arisztokrácia-típust is kiépítve.

A neoliberais globalista elit pontosabb elnevezése a jelenlegi formában: *USA-bázisú parazita birodalmi magánpénztőke elitje*, mely részletezve válaszol arra, hogy hol van jelenleg az erőközpont (USA-bázisú), hogyan működik (bármilyen ideológiát felhasznál saját érdekében, vagyis az ideológiák parazitája és az erőforrások elszívója), mi a célja (világbirodalmi törekvések, globális hegemonia, diktátum), mi a tőkéjének eredete (nemzeteken élőködő magánpénzből tőkefelhalmozás és trükkök általi befolyásolás), valamint, hogy ők önmagukra hogyan tekintenek (uralkodó elitként, mely hálózatokon keresztül irányít és dolgoztatja lobbista-aktivistáit, hűséges kiszolgálóit: pénzügyi, gazdasági, politikai, média és katonai szinteken).

Az ideológiák élőködőjeként, parazitájaként viselkedő neoliberais globalista elit szerint bármit megtehetnek a pénzért, maguk irányában nincsenek morális aggályaik, a lényeg a profit, mint régről tudjuk: „A pénznek nincs szaga” (Vespasianus), vagy esetünkben találóan parafrázálva a mondást: „A pénznek nincs ideológiája.”; ez utóbbi ötlet Ferkó Dániel műsorvezetőtől származik, aki arra utalt, hogy a Politico szerint elsősorban amerikai cégek – főként az Intel – elektronikai chipjeit találták tömegével az orosz rakétákban, és így mind a két oldalt kiszolgálja a hadiipari lobby, mind a két oldalról „lehúzzák a sápot” (lásd: Háború Ukrajnában, Hír TV. 2023-12-15). A háború mekik jó üzlet, ráadásul így egyszerre gyengítik is geopolitikai riválisaikat, miközben mit sem sejtő katonák és civilek halnak meg az ő érdekeikért, profitjukért.

Olyan nyilvánvaló fordulat közepén járunk, amikor a magát demokratikusnak nevező világbirodalmi célzatú nemzetközi magánpénzhatalom egyértelműsíti akaratát és diktátumokba vált át, mivel az USA államadósága visszafizethetetlenné vált (meghaladja nemzeti összértékét, azaz minden vagyonát, ráadásul nagy mértékben Kína felé adósodott el), kamatai is lehetetlen mennyiségűek, így számukra a katonai hatalom maradt, mint érdekérvényesítő eszköz. Az is probléma ilyen szempontból, hogy maga az EU Parlamentje is a hálózatuk kezében van, mint lobbista-aktivisták, és utóbbi megpróbálja elvenni a tanácsban alkalmazható, a köznyelvben „vétó”-nak nevezett lehetőséget – mivel a legfontosabb kérdésekben egyhangúan kell a kormányfőknek megegyezniük –, így a kisebb országok nemzeti érdekeit figyelmen kívül hagyhatnák, szuverenitásunk pedig súlyosan sérülne.

Talán túlköltekezésnek nevezhetnénk az USA katonai támaszpontjainak fenntartását a Föld több tucatnyi helyén, több ezer kilométer távolságban az USA-tól (közrefogva a Heartlandet). Éppen az önvédelem okával magyarázva mentek csődbe, mely által inkább offenzív stratégiát hoztak létre. Túlköltekeztek, ahogyan annak idején, az 1960-as évektől kezdve viszont az USA csalta túlköltekező űrhadviselési csapdába a Szovjetuniót. Valamint túlköltekeztek az USA állampolgárainak háztartásai is. A túlzott polgári fogyasztás az amerikai állampolgárok részéről megnőtt – mivel a petrodollár által biztosított volt, és arany helyett papír lett a „fedezet”, csak nyomtatni kellett a pénzt –, amit az 1970-es évek közepétől mindaddig biztosított a Kissinger által nyélbe ütött egyezség 1973-ban Szaúd-Arábiával: drágább lett az olaj, de mindenkinek dollárban kellett fizetnie érte, így a dollár lett a világvaluta és a megtakarítások is ebben álltak, vagyis a dollárra, mint pénznemre megnőtt a kereslet, amin keresztül a dollár kibocsátói egyeduralkodó pénzügyi fegyverhez jutottak.

Vagyis az USA túlköltekezését eddig a „petrodollár” biztosította, finanszírozta, de Szaúd-Arábia mostantól hajlandó más pénznemben is elszámolni az olajért a globális délrel (lásd BRICS), nem csak dollárban. Ennek a túlköltekezésnek a megtartása, fenntartása konkrét lépéseket igényelt volna az USA-tól, mely lépéseknek vagy katonailag erőteljeseeknek kellene lenniük (ahogy tették ezt ukrán és orosz állampolgárok halála árán), vagy fel kellene hagyniuk a globális csendőr-szereppel. A neoliberais globalista „demokrata” elit szemlátomást az előzőt támogatja, vagyis a katonai erőre összpontosítanak, mert sarokba szorítva érzik magukat. A neoliberais globalista elitek pénzügyi elitek, naivitás lenne azt képzelni, hogy igazságos és jószándékú bölcsész elitek, mivel éppen ellenkezőleg, a társadalmi felismeréseket – mint például a pszichológia, a marketing és a médiatudományok eredményeit – inkább az egyszerű szavazók manipulálására használják fel.

Az adott országban/országokban meggyőzött és/vagy fizetett aktivistáikkal elhitetik, hogy ennek a „hatékony” világkormányzásnak az eljövele – persze az ő irányításuk alatt – egy virágzó, mindenki számára utópikusan boldog, egységes, globális államot tesz majd lehetővé (mint azt a WEF vezetője Klaus Schwab mondja – lásd: Schwab & Malleret, 2020), – a kommunizmus meséjét újraélesztve egy elektronikával átszőtt világban – de arról nem beszélnek, hogy ezt majd a technika segítségével (e-pénz és egyáltalában minden „e”, azaz virtuális térben manipulálható), totális felügyeletté és ellenőrzéssé, büntethetőséggé változtatják, miután a világhatalmat terveik szerint gazdaságilag és katonailag megszerezték; addig is elindítják programjaikat ahol csak lehet, vagy van rá „fogadókészség”. Az aktivistáik által hajszolt emberek pedig addig is tömegével hullanak a „szükséges” proxy-háborúkban – ez azonban valójában a leggazdagabbak korlátlan hatalmának biztosítása a szegények tömegeinek szenvedései árán, azaz egy disztópia, ahol az emberek bio-díszletek, csupán eltárgyasult számok.

3.) Kommunizusból neokommunista irányzatok

A kommunisták internacionalisták és ateisták, ezért gyűlölték, gyűlölik a kulákokat, vagyis a földjükhöz ragaszkodó gazdálkodókat, és egyáltalában a népies irányt és hagyományokat. A magyar neokommunisták ugyanilyen gyűlölettel tekintenek rájuk, lenézik a „vidéket” és manapság európai, illetve nyugati elköteleződésüket hirdetik (a brüsszeli EU-s parlament, azon keresztül pedig az USA bázisú magánpénztőke kiszolgálói), mivel naivan azt hiszik, hogy a Klaus Schwab vezette WEF (*The World Economic Forum*) által felvázolt világbirodalmi lehetőség rajzolja ki egy jövőbeli internacionalista világkormány számára az utat, de ezt éppen fordítva gondolják mint a rendszerváltás előtt, amikor még Magyarország a KGST és a Varsói szerződés tagja volt, melyeket – az akkori magyar kormányt is beleértve – Moszkvából irányítottak.

A régi vágású kommunisták – Magyarországon a Munkáspárt még ma is létezik, de parlamenten kívülként – „harcolnak a külföldi és a hazai nagytőke uralma ellen”¹², mert az szerintük távolít a kommunista céloktól. A nemzeti kormány is küzd a globalista elit befolyásolási kísérletei ellen, azonban első körben tőkeerős külföldi beruházásokban gondolkodik (a nyugatiakhoz képest – mint például a német autóipar – az utóbbi időben főként keleti befektetők érkeznek Magyarországra, például Kínából és Dél-Koreából), melyeket a nemzeti kormány reményei szerint egyes szektorokban a know-how elsajátítását követően önálló hazai beruházások követnek. Az elprivatizált és leépített magyar ipart szinte a nulláról kell felépíteni, aminek viszont megvannak az át nem ugorható lépcsőfokai.

¹² https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyar_Munk%C3%A1sp%C3%A1rt (Letöltés: 2023-11-17)

A kommunisták a teljes társadalmi struktúra utópikus átalakítását kívánják, vagyonközösséget, de persze az ő irányításukkal. Ezért is beszéltek sokszor földosztásról – csábítva a nincstelenek szavazótáborát –, mint például Magyarországon, kezdve az 1919-es Tanácsköztársasággal, és szellemi örökösükön keresztül még a mai napig is, majd máskor állami termelőszövetkezetekbe tömörülést erőltetnek, de persze szintén mások javainak elvételével. Az újra-osztás tehát nem új keletű. Erre egy riasztó példa 2023 novemberéből, hogy ismét a földosztással kampányol egy régi kommunista család sarja, Dobrev Klára: „A föld azé, aki megműveli, és vissza fogjuk venni azoktól, akik azt csak ellopták a magyaroktól”¹³. Dobrev annak az Apró Antalnak az unokája, aki az 1956-os polgári forradalom egyik fő megtorlója volt, „személyesen felügyelte Nagy Imre és mártírtársainak koncepciók perét”¹⁴. Dobrev nem mellesleg annak a Gyurcsány Ferencnek a felesége, aki a 2006-os év negatív előjelű központi politikus-figurája és akkori miniszterelnök volt (lásd a kiszivárgott balatonöszödi beszédet, melyben hazugságait leleplezte¹⁵). Gyurcsány a rendszerváltás előtti kommunista politikai tőkét később gazdasági tőkére váltotta és milliárdos lett – Dobrev anyja és Apró Antal egyik lánya: Apró Piroska segítségével¹⁶, aki marxista közgazdász volt és a rendszerváltás előtti kormány bizalmi embere, „1988 és 1990 között a kereskedelmi miniszter helyettese”¹⁷, majd 1995-ben szocialista Horn-kormány alatt (Horn Gyula régi kommunista volt, aki „1957-ben megkapta a Munkás-paraszt Hatalomért Emlékérmét, az [1956-os polgári forradalom], kommunisták szerint: „ellenforradalom” leverésében fontos szerepet játszó személyeknek járó magas kitüntetés, mivel „az MSZMP KB felkérésére a karhatalmi őrszolgálatnál” volt, akiket „pufajkásoknak” hívtak¹⁸) az MHB (Magyar Hitel Bank) elnökeként – Apró Piroska – hitelt biztosított Gyurcsány cégének „az akkori legnagyobb hazai alumíniumipari vállalat, a Motim”¹⁹ többségi tulajdonához, ami 2009-ben teljesen Gyurcsányé lett, addigi cégének – Altus Zrt, egy befektetési és vagyonkezelő – irányítását pedig feleségének adta át, akivel még 1994-ben házasodott össze²⁰, a hitelfelvétel előtti évben. A politikusok és gazdasági szereplők közötti családi kapcsolatok hálózati jellege elterjed szokás mind globálisan mind pedig lokálisan is, ami itt érdekes, az a kommunista hagyomány családon belüli újraéledése és mai napig tartó hataloméhsége.

Dobrev tehát 2023 novemberében, mint az ellenzéki árnyék-kormány miniszterelnöke, ismét felhozta a földosztás témáját, amiből jól látszik, hogy kommunista gyökereit az „európaiság” hangoztatásával neoliberális köpönyegre cserélte, ám neokommunista beidegződéseitől, kommunista gyökereitől szabadulni nem tud és nem is akar, de persze saját családja vagyont nem osztaná szét – pedig abban a villában él, amit még a nagyapjának, Apró Antalnak kiutaltak, aki „a Rákosi-korszak államosításának köszönhetően jutott ahhoz a szemlőhegyi villához, melyben Dobrev is felnőtt, sőt a mai napig ott él Gyurcsány Ferencsel”²¹ –, ami jól mutatja a régi-új kommunisták többségének Janus-arcúságát, hasonlóan a mai parazita birodalmi globalistákhoz. Az ilyen szervilis kommunisták – régen a szovjeteket szolgálták ki, ma az EU-n keresztül az USA-bázisú magánpénztökéket, a globalista elitet – milliárdos neoliberálisokként viselkednek, szavazóbázisuk számára hangzatos szólamaikkal próbálják népszerűsíteni magukat, de

¹³ https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/11/ujraosztana-a-foldeket-dobrev-klara?utm_source=hirstart%3F&utm_medium=referral&utm_campaign=hiraggregator (Letöltés: 2023-11-16)

¹⁴ https://hu.wikipedia.org/wiki/Apr%C3%B3_Antal (Letöltés: 2023-11-17)

¹⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=7F4NmtG38Qc> (Letöltés: 2023-11-17)

¹⁶ https://hu.wikipedia.org/wiki/Gyurcs%C3%A1ny_Ferenc (Letöltés: 2023-11-17)

¹⁷ https://hu.wikipedia.org/wiki/Apr%C3%B3_Piroska (Letöltés: 2023-11-17)

¹⁸ https://hu.wikipedia.org/wiki/Horn_Gyula (Letöltés: 2023-11-17)

¹⁹ https://hu.wikipedia.org/wiki/Gyurcs%C3%A1ny_Ferenc (Letöltés: 2023-11-17)

²⁰ <https://168.hu/itthon/igy-nezett-ki-az-eskuvojen-a-dobrev-gyurcsany-jegyepar-231919> (Letöltés: 2023-11-23)

²¹ https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/11/ujraosztana-a-foldeket-dobrev-klara?utm_source=hirstart%3F&utm_medium=referral&utm_campaign=hiraggregator (Letöltés: 2023-11-17)

bármikor ugraszthatóak a magyar nemzeti érdekekkel szemben, gondoljunk csak Gyurcsányra, aki 2004-ben, miniszterelnökként a kettős állampolgárság megadása ellen kampányolt, vagyis a külhoni magyarok el nem ismeréséért, ami különösen szégyenletes azokkal a nemzettestvérekkel szemben, akik felmenői akaratukon kívül kerültek az 1920-as trianoni békediktátum után a megmaradt Magyarországon kívülre (Magyarország területének 2/3-át ugyanis elvették).

A régi vágású kommunisták szerint a régi konzervatívok és a mai nemzeti öntudatúak fasiszták, nácik, antiszemiták, mert szerintük a mai nemzeti öntudatúak a régi, második világháború előtti konzervatívok szellemi örökösei, és ebben a meggyőződésükben hajthatatlanok még akkor is, ha a kortárs tapasztalat ezt egyáltalában nem támasztja alá, szemben az ő politikájukkal, ami csak a szólamok szintjén más (sőt sokszor még abban sem), de ha tehetnék, valószínűleg ugyanúgy cselekednének, mint a régi kommunisták.

Érdeemes ide idézni, amit Fricz Tamás (politológus, filozófus, közgazdász, a politikatudomány kandidátusa) mondott, az általunk korábban említett fiatal baloldaliakkal kapcsolatosan. Ugyanis Gulyás Márton 2023-ban interjút készített az idős liberális Kőszeg Ferencsel²² (a Szabad Demokraták Szövetsége alapítója volt, 1990 és 1998 között országgyűlési képviselő, 1989-ben a Magyar Helsinki Bizottság egyik megalapítója, majd első elnöke²³), aki később reflektált is Gulyásra: „Gulyás Márton, aki feleannyi idős, mint én, részint történelmi ismeretei hiányos volta következtében, nem látja az alapvető különbséget a szabadságpárti baloldal és a kommunista önkényuralom között.”²⁴ Fricz Tamás szavai:

„Kicsit a filozófus jön elő belőlem. A Kőszeg Ferenc azért megérte a kommunizmust, és azért azt tudja, hogy az milyen. Gulyás Márton abszolút nem, vagy csak minimálisan, tehát itt egy generációs különbség is van a baloldali és baloldali gondolkodók között. De egy nagyon fontos dolog: a mostani globalista liberalizmus ellentmondást nem tűrően akarja rákényszeríteni a nézeteit a világra, legyen az tényleg a Woke, legyen az az LBMTQ, legyen az a migráns-kérdés, legyen az a nemzetállamok megszüntetése, egy globális társadalom létrehozása. Tehát, ez a fajta globalista liberalizmus a hagyományosabbnak tekinthető baloldali gondolkodókat, a marxista vagy neomarxista baloldali gondolkodókat újra abba az irányba tereli: »Milyen jó volt az a kőkemény diktatórikus [rendszer], hogy mindenre rákényszerítjük az akaratunkat!«. Tehát, a modern, ez a mostani globális liberalizmus ez megihleti a baloldaliakat is bizonyos értelemben, és visszatérnek a régi reflexeikhez, a kommunista reflexekhez, és aztán így megint összenő ami összetartozik, és ez az egész egy ilyen agresszív valamivé alakul át. Kőszeg ezt mondjuk helyesen észrevette.” (Vezércikk, Hír TV, 2023-12-11)

Röviden szólva a kommunisták és neo-kommunisták fő ellensége a konzervativizmus és a népi kultúra, ami alatt a hagyományokat megtartókat értik (az USA-ban az úgynevezett „privilégiumok” miatt), de leginkább a nemzeti kormányokat hibáztatják. Magyarországon a neokommunisták és neoliberaisok fő ellenfele a 2010 óta nemzeti kurzust kialakító Orbán Viktor miniszterelnök.

A kultúra meghatározásáért folytatott hatalmas téttel rendelkező harcban – mely rövid távon a tudatokért folytatott hatalmi harc, hosszú távon pedig a fiatalokon keresztül a következő nemzedékek sorsát befolyásolhatják – a neokommunistáknak és neoliberaisoknak ideológiai előd-

²² <https://www.youtube.com/watch?v=oqYm-3stTlw> (Letöltés: 2023-12-19)

²³ https://hu.wikipedia.org/wiki/K%C5%91szeg_Ferenc (Letöltés: 2023-12-19)

²⁴ <https://444.hu/2023/12/09/koszeg-ferenc-gulyas-marton-nem-latja-az-alapveto-kulonbseget-a-szabadsagparti-baloldal-es-a-kommunista-onkenyuralom-kozott> (Letöltés: 2023-12-19)

jeiken keresztül sok évtizedes előnye van a nemzeti kormányokkal szemben a befolyásolás különböző technikáinak tapasztalata terén. A kommunistáknak ott volt a besúgóhálózatuk és cenzúra-eljárásaik, valamint a még viszonylag szelídnek mondható, korábbi, pre-neoliberális érzékenyítés mindenféle sajtó/média és lobby-trükkjei. Mindezeket az elmúlt években kiegészítették – a globalista elit támogatásával és útmutatásai szerint – erős gazdasági nyomásgyakorlással is.

Magyarország viszonylatában az az érdekes, hogy hogyan sodródott az ideológiák háborgó tengerén: kiknek volt kiszolgáltatva, és az országon belül kik szolgálták ki ezeket az érdekeket, illetve, ha megbukott egy ideológiai irányzat, akkor annak mi volt az alapvető oka. Magyarországon a magukat kommunistáknak nevező „elit” hatalomtechnikáit és minden tevékenységét ténylegesen megtapasztalhattuk, nem úgy, mint az érdekesnek tűnő eszmékről ábrándozó nyugatiak, például a francia Sartre és köre, akik eleinte még Sztálin és Mao munkásságát is tisztelettel csodálták, vagy az 1968-as diáklázadások tagjai Franciaországban, akik naivan „nagy eszméket” kergettek, marxi struktúraátalakításról, társadalom-mérnökösödésről ábrándozva. Magyarországon azonban már 1956-ban fellázadtak a diákok a kommunista diktatúra ellen, és őket már akkor a realitás érdekelte (mint Petőfiéket 1848-ban), a szabadság – lockei értelemben vett – minimumának kivívása, azé a szabadságé, amiben nekik nem lehetett részük sem akkor, sem még évtizedek múlva sem, viszont forradalmukat súlyos megtorlás követte.

A kommunista ideológia végül gazdaságilag csődbe juttatta az anyaország Szovjetuniót, mely az 1980-as évek közepére gazdaságilag teljesen elengedte a KGST tagállamok kezét, és magára hagyta őket minden téren, a katonai megszállástól eltekintve, ami miatt az akkori magyar vezetők csak lassan, félve próbáltak változtatni a politikai helyzeten. Mivel a Szovjetuniótól hallgatóságos engedélyt kaptak, ezért 1982-ban felvették a kapcsolatot az IMF-el, és Magyarország csatlakozott a Világbankhoz (*The World Bank*) és ezeken keresztül, hitelekkel finanszírozták az országot az államcsőd elkerülése érdekében (erről lásd: Müller, 2022). Az IMF berendezett magának egy irodát az MNB-nél, összegyűjtötték az összes szükséges adatot a gazdaságunkról, majd a rendszerváltáskor a jól prosperáló állami vállalatokat az érdekszférájukba tartozókon keresztül olcsón megvették, majd modernizáció helyett a magyar piac megszerzése érdekében azokat bezárták, és saját áruikat hozták ide, tönkretéve a feldolgozóipart, és kiszolgáltatva a magyar gazdákat a külföldi felvásárlóknak, illetve – későbbiekben – áruházláncoknak. A maradék állami vállalatot pedig fillérekért megvehették a pártállam káderei, és azokat vagy busás haszonnal továbbadták, vagy megtartották, és próbáltak kezdeni velük valamit. Így váltották át a magyar kommunisták a politikai tőkéjüket gazdasági tőkévé. Ironikus, de inkább tragikus, hogy a magántőke-ellenes kommunistákból lettek a leghangosabb privatizációpárti liberálisok, a vadkapitalisták. Az ország minden lehetséges további tulajdonát, maradék nyersanyagait, közműhálózatát, építőiparát, és egyáltalában mindent szorgalmasan eladtak, hirtelen mindent a láthatatlan kézre bízva (Smith, 1776/1959) a nemzeti vagyont kiárusították, a média-tereket megszállták, és így a volt kommunisták kis kitérőkkel (mivel közvetlenül a rendszerváltás után 1990-1994 és 1998-2002 között nem ők alakíthattak kormányt) vissza tudtak kapaszkodni a politikai hatalomba (először 1994-1998 között), és azt másodsorra két cikluson keresztül is megtartották (2002-2010 között). Persze a rendszerváltást követően már nem MSZMP (Magyar Szocialista Munkáspárt, korábban MKP – Magyar Kommunista Párt) volt a nevük, hanem MSZP (Magyar Szocialista Párt), karöltve a liberális SZDSZ-el. A neoliberális rablógazdálkodás mindenre a megszerzhető pénz, profit – mint legfőbb érték – függvényének „fénytöréséből” tekintett. Amikor ez 2006-ban egy belső-körös beszéd kiszivárogtatásával köztudomásúvá vált, a tüntetéseket keményen leverték, és a kormányfő nem távozott posztjáról, hanem összezártak mögötte elvtársai, és csak 2010-ben sikerült őket leváltania egy nemzeti irányba fejlődő pártnak, mely lassan visszafizette a „szocialista” kormányok (a „szocialista” idézőjelbe téve,

mivel az 1989/1990-es rendszerváltástól kezdve nyíltan neoliberális fordulatot vettek, szinte mindenben megfélemlelve a nyugati érdekeknek) által újabban felvett IMF-hiteleket, visszaszerzett kulcsfontosságú vállalatokat és közműveket, kiépített néhány fontos médiafelületet, és így elindulhatott a gazdasági fejlődés és nemzetmentés útján. Itt járunk most 2023-ban.

De a kommunisták új ötletekkel álltak elő globális szinten is, a neoliberálisok pedig – saját progresszív/haladár ötleteik mellett – morális pajzsként tolják előre a neokommunistákat – amolyan biodíszletként – a konzervatívnak nevezett, de sokkal inkább nemzeti identitást és öntudatot építő kormány-törekvésekkel szemben. A befolyásolás minden hangszerén játszanak, teljesen kiszolgálva a globális nyugatnak mondott parazita magánpénztőke-birodalmat (parazita, mert „élősködnek” – ez utóbbi Bogár László kifejezése [Hír TV, Háború Ukrajnában, 2023-08-31] – az általuk gerjesztett ideológiák által megvezetettek). A fedezet nélküli amerikai pénznyomtatás magánkézben van, az arra és a petrodollár-ötletre (Kissinger) épült hatalmas multicégek és gigaméretű eszközközkezelők pedig a hegemon világalom érdekében kihasználják mindent és mindenkit: bármely ideológiát, tekintet nélkül arra, hogy időben egyszer ezt, másszor azt szidják, térben pedig egyik helyen éppen azt preferálják, amit máshol tiltanak.

Gondoljunk csak bele, hogy hol, melyik ideológiát tartják követendőnek 2020-2023 környékén az élősködő és terjeszkedő USA-bázisú magánpénztőkéségek és eszközközkezelő gigacégeik:

1.) Az USA-ban a neokommunista Woke-ot és leágazásait (a demokratáknak jól jött: letérdepelő BLM – dühös fekete szavazatok Biden-nek, akit Obama támogatott a kampányban);

2.) Európában a neoliberális ideológiát, a legvadabb LMBTQ+ irányzatokat a tudományossá emelt „genderstudies”-tal „megalapozva”, kedvezve a mindenféle elfogadás nyitott társadalmának (Popper elmélete és Soros, mint a gyakorlatban alkalmazó) megvalósításával, egészen a más kultúrájú népek népvándorlásáig Európába, megszüntetve, felszámolva a korábban önazonos nemzeteket a népesség-összetételük megváltoztatásával;

3.) Ukrajnában pedig a nemzeti öntudatot erősítik – annak legerősebb formájában –, a mások halálán élősködő proxy-háború miatt (hiszen ez nem Vietnám, ahol besorozott amerikaiak halnak meg tömegével, hanem egy saját szempontjaik szerint felhasználható idegen nép) és a megvásárolt termőföldek, nyersanyagok okán, ráadásul ezzel gyengítik az egyik globális vetélytársat, jelesül az Orosz Föderációt, mely azonban ennek hatására fókuszát áttette Európáról keletre. A feltörekvő Európa pedig lelassult az olcsó orosz nyersanyagok hiányában, ráadásul minden parancsot szolgálisan teljesít és finanszíroz. Ne felejtsük el ugyanis, hogy például Németország még mindig amerikai megszállás alatt van a II. világháború óta, és a függetlenedni kívánó német gazdasági-politikai elit néhány tagja korábban merénylet áldozatává vált. Nem csoda tehát, hogy Németországban minden úgy működik – még a média-narratívák is – ahogyan az amerikai magánpénztőke-birodalomnak a leghasznosabb (például drága amerikai palagáz-függőség) még a nyilvánvaló német és európai érdekek ellenében is (lásd például az Északi Áramlat gázvezeték felrobbantása körüli nagy csendet a német kormány részéről).

A soron következő három tanulmány, mint az ideológiai vizsgálódások fő vonalának sorvezetői:

1.) A kommunisták a jövőbe vetett reménnyel, egy eljövendő eseménnyel, ideális társadalomképpel hitegettek. Azt ígérték, hogy a közjót fogják szolgálni, de alkalmatlanok voltak arra, hogy a piacgazdaság mozgásait átlássák és jobban koordinálják, mit a láthatatlan kézre (Smith, 1776/1959) hivatkozó nyugat, ráadásul saját ideológiájukat is kiforgatták, mintáit lerombolták, és totalitárius diktatúrát vezettek be. Ez utóbbiakról szól majd az első rész, főként Engels egyik

kevésbé tárgyalt tanulmánya kapcsán, amin jól bemutatható, hogy mi is lett volna pontosan a kommunizmus álma, és ebből kiindulva bizonyítható, hogy a valóságban nálunk szinte minden a visszájára fordult.

2.) A liberalizmus szabadság-minimumát Locke fogalmazta meg, amit sajnos a magyar poszt-kommunisták és liberális segítők kiforgattak, neoliberais pénzhajhászásba merültek, minekutána 2006-ban a kiszivárgott beismerést követően a becsapott és felháborodott nemzeti érzelmű polgárok nagy tömegtüntetést tartottak, melyet azonban – a liberalizmust hangoztató akkori kormány hangzatos szólami ellenére – rég nem látott brutális rendőri erőszakkal vertek szét. Erről szól majd a második rész.

3.) A 2010-ben megválasztott és 2023-ban még mindig 2/3-os parlamenti többségű nemzeti kormány volt az első, mely ténylegesen egy szuverén magyar államban gondolkodott (bár 1998 és 2002 között is kormányoztak már, de még tapasztalatlanul), nem pedig külső megmondókra támaszkodott. Ennek jegyében szuverén módon, saját döntései kapcsán a világgazdaság konnektivitása irányába lépett, felismerve a kelet felemelkedését, és gazdasági kapcsolatok kiépítésére törekedett velük. Az USA-bázisú neoliberálisoknak ez nem tetszik, és összefogva a neokommunistákkal, a konzervatívnak nevezett, ám igazából nemzeti kormány megdöntésére szövetkeztek; azért emlegetik még mindig a „konzervatív” kifejezést, mert az USA-ban ezt a fogalmat használják a nemzeti öntudatot inkább erősítő republikánus párt; illetve ezt a kifejezést a magyarok is sokszor használják, de nemzetit értenek rajta.

Ironikus, hogy éppen az USA-bázisú magánpénztoke-birodalom által régóta támadott magyar nemzeti kormány a Locke-i szabadságjogok értelmében liberális, mely magyar kormány a – *win-win* típusú – hasznos világgazdasági kapcsolatokra törekszik, amit korábban pedig – a 2022-óta markánsan kialakuló „globális észak” (hagyományosan: nyugat) versus „globális dél” (hagyományosan: kelet) blokkosodási fázisa előtt – még éppen a szabad világkereskedelmet hirdető liberálisok képviseltek Magyarországon a rendszerváltás hajnalán, és az azt követő két évtizedben, de egyre inkább neoliberális ideológiával kiegészítve. A 2010-óta működő nemzeti kormány tehát a szó hagyományos, Locke-i értelmében liberális, de nem veszi magára a neoliberális ideológia minden divatos, progresszív, haladó (vagy még inkább ironikusan: „haladár”) *mainstream* gondolatát. Erről szól majd a harmadik rész.

Források:

- <https://www.verywellmind.com/what-does-lgbtq-mean-5069804>, <https://en.wikipedia.org/wiki/LGBT> (Letöltés: 2023-11-23)
- https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=21 (Letöltés: 2023-12-18)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Guly%C3%A1s_M%C3%A1rton (Letöltés: 2023-12-18)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Pankotai_Lili (Letöltés: 2023-12-18)
- <https://tasz.hu/cikkek/tobb-civil-szervezettel-kozosen-utasitjuk-el-az-onkenyvedelmi-torvenyt-es-segitjuk-a-celba-vetteket> (Letöltés: 2023-12-18)
- https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=36; https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=24; https://www.opensocietyfoundations.org/grants/past?filter_location=europe-and-central-asia&filter_year=2022&page=30; stb. (Letöltés: 2023-12-18)
- <https://hirtv.hu/video/287603> (Letöltés: 2023-12-18)
- <https://telex.hu/belfold/2023/08/14/nyilt-tarsadalom-alapitvanyok-soros-gyorgy-kivonul-europabol> (Letöltés: 2023-12-18)

- <https://pestihirek.hu/spykman-vs-dugin/> (Letöltés: 2023-12-10)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyar_Munk%C3%A1sp%C3%A1rt (Letöltés: 2023-11-17)
- https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/11/ujraosztana-a-foldeket-dobrev-klara?utm_source=hirstart%3F&utm_medium=referral&utm_campaign=hiraggregator (Letöltés 2023-11-16)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Apr%C3%B3_Antal (Letöltés: 2023-11-17)
- <https://www.youtube.com/watch?v=7F4NmtG38Qc> (Letöltés: 2023-11-17)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Gyurcs%C3%A1ny_Ferenc (Letöltés: 2023-11-17)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Apr%C3%B3_Piroska (Letöltés: 2023-11-17)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Horn_Gyula (Letöltés: 2023-11-17)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Gyurcs%C3%A1ny_Ferenc (Letöltés: 2023-11-17)
- <https://168.hu/itthon/igy-nezett-ki-az-eskuvojen-a-dobrev-gyurcsany-jegyepar-231919> (Letöltés: 2023-11-23)
- https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/11/ujraosztana-a-foldeket-dobrev-klara?utm_source=hirstart%3F&utm_medium=referral&utm_campaign=hiraggregator (Letöltés: 2023-11-17)
- <https://www.youtube.com/watch?v=oqYm-3stTlw> Letöltés: 2023-12-19)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/K%C5%91szeg_Ferenc (Letöltés: 2023-12-19)
- <https://444.hu/2023/12/09/koszeg-ferenc-gulyas-marton-nem-latja-az-alapveto-kulonbseget-a-szabadsag-parti-baloldal-es-a-kommunista-onkenyuralom-kozott> (Letöltés: 2023-12-19)
- Müller Andor (2021): *A nemzeti identitás, mint fenomén – logikai tábla és példák*. In: MAGYAR GAZDASÁG-FÖLDRAJZI ÉS TELEPÜLÉSMARKETING MŰHELY (MGTM) 1.kötet: Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ 2021. évi kutatásai ISBN: 978-615-5817-98-4 <https://start.uni-neumann.hu/telemarket/kiadvanyok/2022-1/> (Letöltés: 2024-01-10)
- Müller Andor (2022): *Nemzeti öntudat és gazdasági prosperitás – avagy: a Corporate Identity elvének és gyakorlatának haszna a nemzeti öntudat és gazdasági teljesítmény összefüggésében, a globalista pénzpiacok hálózatában* In: A Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ 2022. évi kutatásai. 4. kötet https://start.uni-neumann.hu/telemarket/kiadvanyok/2022-4/13_Muller.pdf (Letöltés: 2024-01-10)